

לכפות את רוח הטומאה בכל צדדים שבעולם, כי פעמים שאנחנו משפילים אותה בבזותינו אוטם דהינו עין אף פרה בן' למעלה, ופעמים ע"י שמכבדים אותה בעין שעיר לעוזול, ופעמים בהיות שמכבנישים אותה לתוך הקודש בגון בשער עיזים מבנייעים אותה [קלב] (רמ"ק). **תא ואימא לך רוא חדא** ובענין זה אומר ר"ש בא ואגלה לך סוד אחד, **ולא אהיהיב לנו לאח בר לאינון קדיישי עליונין** שלא ניתן לגנותו רק לאותם העדריים הנקראים קדושים בעליוניים.

תא חדוי בא וראה, **להאי אתר דאייהו רוח מסאבא** לאותו מקום שהוא רוח הטומאה, **קדsha בריך הוא יהיב לייה שולטנו** הקב"ה נתן לו שלטון במדת מה, **למשלט בעלמא, בכמה סטרין** לשולט בעולם בכמה אופנים, **יזכיל לנזקא וחיו יכול גם להזיק, ולית לנו רשות להנוג בו בכזין,** (נ"א ליה) **רשוי, לאנהגא בית קלונא** ואין לנו רשות להנוג בו בכזין, **דבעין לאסתטמרא מגיה** אלא עריכים אנחנו להזהר ממנו, **דלא יקטרג עלאן בגין קדשה דילן** שלא יקטרג עליינו בתוך הקדושה שלנו.

* * * אור הרשב"י *

ולא שליטה רעה, והרי דרך אחד לביטול הקליפות. הדרך השני בזמן והשם גוברים אנו משלחים ביום הכהبورים דורון והיינו שער לעוזול ושילוח אותו ביד איש עיטה, הדרך השלישי בזמן שניים גוברים והיינו ביטולים ממש והעשות הדין בהם והיינו סור פרה אדומה. עב"ל.

[קלב] וזה המשך לשון הרמ"ק: יש קליפה שהיא שורש המתמתך והיינו בח"י הפסח וכל הנקרב ע"ג המזבח וכל ההוראה שאנחנו מראים אותו בתוך הקודש בגון שער של תפילין בנו לকמן, וזה אינה מתבטלת לעולם ואנו מכבדים אותה בהראותנו את עשר כבוד מלכותה, וזה ביטולה בהכנסה אל הקודש פנימה אין לה כח שוב לцентр כלל

* * * הלימוד היומי *

וְעַל־דָא רֹא חֲדָא אִית לָזֶן וּבָזָה אָמֵר ר'ש יִש לֵי סֻוד אֶחָד, דְבָעִינֶן
לְמַיְחַב לִיה דַוְכְתָא זַעַיר שְׁצָרֵיך לִתְחַנֵ לְסַטָא מִקְומָן מַעַט, בָגָנו
קְדָשָׁה דִילָזֶן בְתוֹךְ קְדוֹשָׁה שָׁלָנו (דְלָא אָשְׁתַבָּח מַקְטַרְגָא בָגָנו קְדוֹשָׁא דִילָזֶן) דְהָא
מָגו קְדָשָׁה נְפִיק שׂוֹלְטָנו דִילִיה שְׁהָרִי מִתּוֹךְ הַקְדוֹשָׁה שָׁלָנו יוֹצָא
הַשְׁלָטוֹן שְׁלָהֶם, וְעַתָה נוֹתֵן דּוֹגְמָא לְדָבָר.

צָרֵיך לִתְחַנֵ לְסַטָא חָלֵק גַם בְסֻוד הַתְפִילִין שְׁהָוָא הַשִׁיעָר דְעֵגֶל הַיוֹצָא לְחוֹזֶן
דְבָעִינֶן גַו רֹא דְתִפְלִין וְהַסּוֹד הָוָא שְׁצָרֵיך בְתִפְלִין, לְאַצְנָעָא חֲדָא
(סֻוד שַׁעַר שְׁבַתְפִילִין) שַׁעַרְא דְעֵגֶלָא לְהַצְנִיע שָׁעַרְה אַחַת שְׁלַעַגְלָה
תוֹךְ הַתְפִילִין, דִיפּוֹק לְבָר וַיְתַחְזֵי שִׁיצָא וַיַּרְא הַחוֹזֶן. דְהָא חַוְתָא
דְשַׁעַרְא דָא לֹא מְסַאֵיב שְׁהָרִי חָוט שִׁיעָר זֶה אַינוּ מַטְמָא וְפּוֹסֵל אֶת קְדוֹשָׁת
הַתְפִילִין, בָר דָא אַתְחָבֵר הָאֵי שַׁעַרְא, וְאַתְעַבֵּיד בְשַׁעַזְרָה
אָא"ב מַתְחָבֵר הַשִׁיעָר הַזֶּה וּנוֹשָׁה כְּגֹדֶל שָׁעַרְה בְחוֹזֶן דָא יִש אָפְשָׁרוֹת לְחִיצוֹנִים לִינְקָה
מִמְנָנו, אָבֵל פְּחֹזֶת מִן דָא לֹא מְסַאֵיב אָבֵל פְּחֹזֶת מִכְשָׁעַרְה אַינוּ מַטְמָא.
וְהַהְוָא שַׁעַרְא בְעֵי לְאַעֲלָא לִיה בָגָנו קְדָשָׁה עַלְאָה דִילָזֶן
וְאוֹתוֹ שִׁיעָר צָרֵיך לְעַשׂוֹת אֶתְהוּ בְתוֹךְ קְדוֹשָׁה שָׁלָנו שְׁהָוָא בְתוֹךְ הַתְפִילִין שָׁלָנו,
וְלְמַיְחַב לִיה דַוְכְתָא וְלַחַת לוֹ מִקְומָן, בָגָנו דְלָא יַקְטַרְג לָזֶן
בְקְדוֹשָׁן בְשִׁבְיל שְׁלָא יַקְטַרְג עַלְנוּ בְקְדוֹשָׁה שָׁלָנו (קָלָג).

אָוֶר הַרְשָׁבָ"י

(קָלָג) וְנוֹדֵע שְׁבַתְפִילִין שָׁלָנו כָל פְרָשָׁה וְפִרְשָׁה קּוֹשְׁרִים אָוֹתָה עִם שִׁיעָר שְׁלַעַגְלָה

הַלִימֹוד הַיּוֹמָי

וַיִּפְאֹק מִן הַהָּוֹא שַׁעֲרָא לִבֶּר, דיתחזי והטעם שצעריך שיצא לחוץ מן השיעור הזה ויראה, הוא משומן **דֵּבֶד חָמֵץ לַהָּוֹא בֶּר נֶשׁ** בקדושיםה עליה דכשרואה הסט"א לאותו אדם בקדושה עליונה, **וְחוֹלְקָא** דיליה **מִשְׁתְּתִיף לְתִמְןָן** וחלק שלו משתף שם, **כְּדִין לֹא יַקְטְּרָג** ליה אzo לא יקטרג עליו, **וְלֹא יִכְלֶל לְאָבָא שָׂא לִיה לְעִילָּא וְתִתְאַ** ולא יוכל להזיק לו למעלה ולמטה (金陵), **דְּהָא דַוְכְּתָא יַהְבֵּל לִיה** שהרי נתן לו מקום. **וְאֵי הָהָוֹא חֹלְקָא לֹא יִהְבִּין לִיה** (דווכתא) **בְּהָאֵי** קדשה אבל אם לסט"א לא נותנים חלק באוותה קדושה, **יִכְלֶל לְאָבָא שָׂא** ליה **לְתִתְּתָא** יכול להזיק לו למטה, **וְסַלִּיק מַקְטְּרָגָא לִיה לְעִילָּא** וגם יכול לקטרג עליו למעלה, **וְאָמַר פְּלוֹנִי דְּקָא מַקְדֵּשׁ הַשְׁתָּא,** בך **וּבְךָ עָבֵד יוֹמָא פְּלוֹנִי** ואומר פלוני שמתقدس עבשו אינו ראוי זה שכך וכך עשה יום פלוני, **וּבְךָ אִינּוֹן חֹזֶבֶן** וכך אלו העברות שעשה, **עַד דִּימְפִּי** **דִּינָא עַל הָהָוֹא בֶּר נֶשׁ, וַיַּתְעַנֵּשׁ עַל יְדָיו** עד שחזו מביא דין על אותו אדם ויונש על ידי קטרוגו. (ובכן שער המשתחה).

* * * אור הרשב"י *

ואלא דשל פרשת והיה אם שמו יצא גם להזין פחות מ��בורה כמ"ש כאן הווה"ק. ובמ"ש בש"ע אורח חיים – סימן לב סעיף מד וול: והלבנה למשה מסיני שיברוך עליה שער בהמה או חיה הטהורות. הגה – ונוהגין לבורך שער על הפרשה, ולאחר כך כורכין עליו קלף בשר, וחוזרים וכורכבים עליו שערangan סימן מה"ה ונוהגו ששיה שער של גל...).

הليمוד היומי

צריך ליתן חלק בקורבנות לסט"א כדי שלא יזכיר עוננותיהם של ישראל
ובכן **הוּא יִשְׂרָאֵל עַבְדִי** וכך היו עושים עם ישראל בבית המקדש, **הַהּוּא יְדֹעֵי רָזָא דָא** שהיו יודעים סוד זה, ולכן **פֶד שְׁרָאָן לְאַתְקָדְשָׁא בְּקָדְשָׁה עַלְאָה בְּיוֹמָא דְכְפּוּרִי** כשהתחילה להקדש בקדושה עלונה של יום הכיפורים סוד הבינה, **הּוּא מִסְתָּבֵלִי מִיד לְמִיחָב חֻזְלָקִיה לְהָאִי אָתָר** היו מתחכמים מיד לחלק לסט"א, **וְלִמְיחָב לִיה חֻזְלָקָא בִּינְיִיחּוּ וְנוֹתְנִים לוּ חָלָק בְּתוֹךְ הַקּוֹרְבָּנוֹת, בְּגִין דָלָא יִשְׂתַבֵח מְקַטְרָנָא עַלְיִיחּוּ** בשליל שלא ימצא מקטרג עליהם, **וְלֹא יִתְנוּ לְאַדְבָּרָא חֹזְבִּיחּוֹן דִי שְׂרָאָל** ולא יבואו חילתו להזכיר עוננותם של עם ישראל. **דְבָמָה חַבְילִין, וּבָמָה מִשְׁרִין** דכמה אגדות וכמה מהנות של סט"א, **אִינּוֹן דְאַזְדְּמָנָן לְגַטְלָא מֶלֶה מִגִּיה** שם מוכנים לחתת הקיטרוג ממןו, **פֶד אֲתִי לְקַטְרָנָא** כшибוא לקטרוג. **וְפָאָה חַלְקִיהּ, מְאָן דִיבְרֵיל לְאַסְתְּפָרָא** אשרי חלקו של מי שיכול להשמר ממןו, **דָלָא יַדְבָּרוּן חֹזּוֹן לְעִילָא** שלא יזכיר עוננותו למעלה, **וְלֹא יִשְׁגִּיחּוּן עַלְיהָ לְבִישׁ** ולא ישגיחו עליו להרע חלילה.

סודות התורה ניתנו לצדיקים שאין לחיצונים ניקה מהם

אַדְתָכִי בטור כר **הּוּא זְלָגִין עַיְנוֹן דָרְבִי אָבָא** היו עניינו של ר' אבא זולגות דמעות דתמה איך אנחנו צריכים ליתן לסט"א חלק בקדושה וכן פחד